

Τα κοράθια
επς οθάγης και επς ερηίδας

Μια φορά κι έναν καιρό,
σε ένα μικρό χωριό
στην Ελλάδα
κοντά στη θάλασσα,
ανάμεσα στα λιβάδια,
στους πρόποδες ενός λόφου,
ζούσε μια οικογένεια Ρομά,
που έπλεκε καλάθια.

Ο παππούς, ο πατέρας, η μητέρα
και τα τρία τους παιδιά
περνούσαν τις ημέρες τους πλέκοντας καλάθια
από καλάμια που μάζευαν
εκεί που το ποτάμι συναντούσε τη θάλασσα.
Κάθε πρωί, ο πατέρας και ο μεγαλύτερος γιος
έφευγαν για να μαζέψουν καλάμια.
Ο παππούς, η μητέρα
και τα δύο μικρότερα παιδιά έμεναν στο σπίτι
και έπλεκαν τα καλάθια.

Επειδή τα έπλεκαν με αγάπη και προσοχή,
γίνονταν πολύ όμορφα και τα καμάρωναν.

Όταν τελείωναν, τα πήγαιναν
στα γύρω χωριά για να τα πουλήσουν.
Μερικές φορές αυτοί που ήθελαν
να αγοράσουν τα καλάθια
δεν είχαν χρήματα,
γι αυτό έδιναν τρόφιμα
για να τα αποκτήσουν.
Ένα καρβέλι ψωμί, λίγο λάδι, τραχανάς
και χυλοπίτες ήταν αρκετά
για να θρέψουν την οικογένεια.

Μια φορά το χρόνο, τον Αύγουστο,
η οικογένεια ετοιμαζόταν
για το μεγάλο πανηγύρι
της Παναγίας στην Τρίπολη.
Φόρτωναν τα καλάθια
σε τρία μουλάρια,
έδεναν τα μουλάρια
μεταξύ τους με σχοινί,
έβαζαν τα παιδιά πάνω στο σαμάρι
και ξεκινούσε ένα ταξίδι
που κρατούσε 3 - 4 ημέρες.

Όσο κρατούσε το ταξίδι, όταν η νύχτα έπεφτε, κατασκηνώναν στην ύπαιθρο.

Ο πατέρας άναβε φωτιά, ο παππούς ετοίμαζε ένα φλιτζάνι καφέ,
η μητέρα έφτιαχνε το φαγητό και τα παιδιά έπαιζαν με τα άλλα παιδιά
που συνόδευαν τις οικογένειές τους.

Έπειτα όλοι μαζί ξεκινούσαν μια μικρή γιορτή κάτω από τα άστρα.

Χόρευαν γύρω απ' τη φωτιά και τραγουδούσαν
γεμίζοντας τον έναστρο ουρανό με μουσική και γέλια.

Καθώς η νύχτα περνούσε, πέφτανε σιγά - σιγά να κοιμηθούν,
με τα αστέρια να τους συντροφεύουν από ψηλά.

Το πρωί, με τον ήλιο να ξυπνά τον κόσμο,
ξανάρχιζαν τον δρόμο τους, μέχρι να φτάσουν στον προορισμό τους.

Στο πανηγύρι, η οικογένεια πουλούσε τα καλάθια της.
"Εδώ τα καλά καλάθια, ελάτε να αγοράσετε", φώναζε ο πατέρας.
"Ελάτε να αγοράσετε!" επαναλάμβαναν τα παιδιά.
Με τα χρήματα που έπαιρναν,
αγόραζαν ό,τι χρειαζόταν για το σπίτι:
ρούχα, εργαλεία, σκεύη, φαγητό.

Εκτός απ' αυτούς
που πουλούσαν τα προϊόντα τους,
στο πανηγύρι έρχονταν
και μουσικοί απ' τα γύρω χωριά.
Έπαιζαν νταούλι, κλαρίνο
και έκαναν τον κόσμο να χορεύει.

Όταν τελείωνε το πανηγύρι,
η οικογένεια επέστρεφε στο χωριό της
κουρασμένη, αλλά χαρούμενη.
Το ταξίδι ήταν μια ευκαιρία
για να διασκεδάσουν,
να γνωρίσουν νέους ανθρώπους
και να πουλήσουν τα καλάθια τους.

Μια χρονιά, ο πατέρας αποφάσισε να πάνε στο πανηγύρι με ένα νέο τρόπο, αγόρασε ένα άλογο και έβαλε τα καλάθια σε μια καρότσα. Έτσι, το ταξίδι ήταν πιο γρήγορο και πιο άνετο.

Ένας έμπορος από την Αθήνα είδε στο πανηγύρι τα καλάθια, του άρεσαν πολύ και ζήτησε να του δίνουν όλα τα καλάθια που θα φτιάχνουν. Η οικογένεια χάρηκε πάρα πολύ.

Τα παιδιά έτρεχαν και γελούσαν.
"Ζήτω, θα έχουμε δουλειά όλο τον χρόνο, φώναζαν.
Θα μαζεύουμε καλάμια και θα φτιάχνουμε καλάθια όμορφα και γερά, για να βάζουν οι άνθρωποι τα πράγματά τους.
Κι εμείς, όλη η οικογένεια μαζί, αγαπημένοι, θα ζήσουμε καλύτερα".

Και πράγματι έζησαν καλύτερα.